

סיכום עדותה של הילדה שמחה:

הילדה הייתה ילדה בזמן השואה, היא עברה את אותה תקופה יחד עם משפחתה ובתאריך 28.10.1938 לקחו את כל הגברים שלא הייתה להם אזרחות גרמנית וביניהם אביה של הילדה היא מספרת שב 5 בבוקר דפקו חזק על דלתם והורו לו לארוז את הדברים הנחוצים לו ביותר ובתוך חצי שעה נלקח למטה המשטרה ומשם לגבול פולין. לפי הגלויות שכתב להם, אביה של הילדה חי בתנאים מאוד קשים ולכן כתב להם לא לבוא. הילדה מספרת שאביה הפציר בהם לנסות להציל את עצמם בכל דרך.

הילדה אהבה לקרוא ספרות וזה מה שלמעשה הצילה אותה.

כשהגרמנים הגיעו לקחת אותה ואת חבריה מהכשרה למחנה היא הצליחה לחמוק, להגיע לצריף ולהגניב ספר. היא ידעה שהיא תעבור תקופה קשה והיא הייתה מוכנה לסכן את חייה בשביל שישאר לה חלק מהתרבות, זה מה שחיזק והחזיק אותה בשואה לשרוד את תקופת השואה, זה הייתה חלק משמעותי בחייה.

רפלקציות

מאי

שמעתי המון סיפורים מעניינים שגרמו לי להבין הרבה וללמוד הרבה לפעמים גם היה קשה לשמוע את הזוועות שהניצולים עברו . הפרויקט היה מעניין אך לפעמים קשה, העבודה בקבוצות לא תמיד עבודה טוב משום שהיה בעיה בחילוק העבודה וחילוקי דעות . סך הכל העבודה הייתה טובה נהנתי להכיר את עולם הקולנוע יותר וללמוד דברים חדשים ולהכיר סיפורי שואה ממקור ראשון .

נעם

תהליך העבודה ליצור סרט היה מאתגר . כשכתבנו את התסריט עלו כל מיני רעיונות והיה קשה להגיע לתסריט סופי בעקבות חילוקי דעות שעלו . האתגר המרכזי שלנו בעבודה הייתה העבודה בקבוצות מכיוון שהרבה פעמים לא ידענו בדיוק איך לחלק את העבודה ביננו וזה יצר בעיות . עכשיו כשכבר עברה חצי שנה מתחילת העבודה אני מבינה הרבה יותר את העומק של העבודה הזאת ולמה היה חשוב מלכתחילה לעשות אותה .

מוריה

עברתי תהליך ארוך שבו למדתי על עצמי ועל חברי לקבוצה , למדתי על השואה על חוויות שהם חוו ועברו וזה ריגש אותי מאוד

ליאל

התהליך שעברתי הוא שמיעת העדות והבנתה, חקירה יותר לעומק על אותה תקופה על מנת לכתוב תסריט ולצלם אותו בצורה הטובה ביותר. התחושות שחשתי בעקבות הפרוייקט הם כאב ועצב בשביל אותם יהודים שהיו צריכים לחוות את השואה עקב היותם יהודים, כעס וחוסר הבנה על הנאצים שגרמו לדבר שכזה. לעומת תחילת הפרוייקט אני מרגישה עכשיו שאני יודעת הרבה יותר על מה שעברו היהודים בשואה, הבנה רבה יותר של המצב ולאיזה נזק גרמו הנאצים.

איילי

תהליך ארוך ניסתי לעזור כמה שאני יכול ולהשקיע גם אם הכל לא היה טוב. קושי בעיקר כי זה היה פעם ראשונה שאני עורך בחיים שלי ולא הבנתי כמעט ולמדתי הרבה מזה ועכשיו אני מבין יותר בנושא הזה.

אני מרגיש שאני מבין יותר את הסיפור של הילדה מאשר בהתחלה שלא ידעתי כלום ולמדתי יותר על הסיפור של השואה.

יהונתן

עברתי תהליך עם מוסר השכל. התחושות שחשתי בעקבות הפרוייקט הם שהבנתי יותר את הסיפור של הילדה טראומה שקרתה להם בשואה. בהתחלת הפרוייקט הבנתי מה קרה להם בשואה ועכשיו בסוף הפרוייקט אני באמת מרגיש איזו טראומה הם עברו והטראומה הזאת תלווה אותם לכל החיים.